

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. София, 03.01.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 08.12.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **9203** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Л. А. Л. срещу Решение № 423/18.08.2016г. на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/.

Жалбоподателят сочи, че е подал заявление за достъп до обществена информация, в което поискал предоставянето на информация за това какви средства са изплатени за представително облекло на всички служители на КРС, в т.ч. председателя, заместник-председателя и членовете на комисията, от началото на съществуването на органа до момента. С оспореното решение формално му бил предоставен искания достъп, но в него не били посочени изплатените суми, така, както е поискано със заявлението, поради което намира, че по същество в решението е обективизиран отказ за предоставяне на поисканата със заявлението информация. Същият намира за незаконосъобразен – постановен в нарушение на материалния закон, административнопроизводствените правила, изискванията за форма и в несъответствие с целта на закона – основания за оспорване по чл.146, т.2, т.3, т.4 и т.5 АПК. Твърди, че след като такива средства са заплащани, което не е отречено от ответника, то информацията е налична при него, не съставлява лични данни, поради което не са налице основания за непредоставянето ѝ. Налице според оспорващия е и надделяващ обществен интерес, тъй като търсената информация е от значение за повишаване прозрачността и отчетността на институцията.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв.К. моли за отмяната на оспорения акт. Претендира направените по делото разноски за държавна такса.

Ответникът по оспорването – председателят на КРС, чрез юрк.Б. в съдебно заседание, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена по съображения, че възнагражденията за облекло са регламентирани в нормативни актове.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация вх.№ 94-00-318/01.08.2016г. /л.12 по делото/, с което поискал да му бъде предоставена под формата на справка по електронен път на посочения електронен адрес информация за това: 1. Какви средства /стойност в лева/ са изплатени за представително облекло на всички работещи в КРС от началото на съществуване на органа до момента, като е поискано справка да бъде разпределена по години; 2. Какви средства /стойност в лева/ са изплатени на председателя, заместник-председателя и членовете на КРС от началото на съществуване на органа по години.

С оспореното Решение № 423/18.08.2016г., на основание чл.28, ал.2 и чл.34, ал.1 ЗДОИ на жалбоподателя е предоставен пълен достъп до исканата с подаденото заявление обществена информация. Видно от мотивите на акта, обаче, в него е посочена нормативната уредба, предвиждаща изплащане на средства за представително облекло на служителите в КРС като е изтъкнато, че изплатените средства са съобразени изцяло с нея, през 2016г. била извършена проверка от Агенцията за държавна финансова инспекция, която не констатира нарушения при изплащането на средствата за представително облекло.

Решението, видно от доказателствата на л.18, е съобщено на жалбоподателя на 24.08.2016г., а жалбата срещу него е заведена в деловодството на административния орган на 07.09.2016г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Видно от съдържанието на заявлението за достъп до обществена информация, заявителят е поискал предоставянето на конкретни данни – стойността в лева, разпределена по години, на средствата, изплатени на служителите в КРС и отделно от тях на председателя, заместник-председателя и членовете на КРС, за представително облекло, от създаването на комисията до настоящия момент.

По това заявление ответникът се е произнесъл с оспореното решение, в което е посочено, че се предоставя пълен достъп до исканата информация, но по същество такава не е предоставена. Посочването на нормативната уредба, уреждаща изплащането на посочените средства, не отговаря на въпросите, поставени от жалбоподателя. Той е поискал не това, а предоставяне на конкретни данни. КРС е държавен орган – юридическо лице, първостепенен разпоредител с бюджетни кредити и в този смисъл средствата, изплащани на нейните служители за представително

облекло, също представляват част от този бюджет. Тъй като се касае за разходване на публични средства във връзка с осъществяване дейността на задължения субект, то безспорно търсената от заявителя информация представлява обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ - свързана с обществения живот в Република България и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект.

По подаденото от Л. заявление няма изрично произнасяне по поставените в него въпроси, поради което съдът в настоящия състав приема, че е налице отказ за предоставяне на достъп до поисканата обществена информация, т.е. налице е годем предмет на обжалване. С оглед данните по делото за съобщаването на Л. на Решение № 423/18.08.2016г., а именно 24.08.2016г. и датата на подаване на жалбата, по която е образувано настоящото производство – 07.09.2016г., съдът приема, че е спазен и преклузивният срок за оспорване на отказа.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до общественозначима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Търсената от заявителя информация има характера на обществена такава, в какъвто смисъл съдът изложи съображенията си във връзка с допустимостта на жалбата.

Безспорно ответникът в това производство се явява задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ. Предвид това за него е възникнало задължението да разгледа подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация и да се произнесе по него по начина и в сроковете, регламентирани в закона, като съгласно разпоредбата на чл.38 ЗДОИ, административният орган в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано решение за това.

Видно от съдържанието на оспорения акт, ответникът не е предоставил исканата от заявителя информация, но не е постановил и мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Вместо това той е постановил един привидно благоприятен за жалбоподателя акт - Решение № 423/18.08.2016г., в което обаче не се съдържат отговори на поставените със заявлението въпроси. Липсата на отговор от ответника формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК във вр. с чл.28, ал.1 ЗДОИ, като по този начин той не е спазил изискуемата от закона форма – писмената и е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл.28, ал.2, чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация.

По изложените съображения е налице незаконосъобразност на мълчаливия отказ, който следва да се отмени и да се задължи административният орган да постанови

писмено решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на исканата обществена информация, за което да уведоми писмено заявителя.

Основателна, при този изход на спора, е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Такива са поискани и доказани в размер на 10 лева, представляващи внесената държавна такса по направеното оспорване.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. А. Л. мълчалив отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в Решение № 423/18.08.2016г. на председателя на КРС по заявление с вх.№ 94-00-318/01.08.2016г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на КРС с указание да предостави на Л. А. Л. исканата със заявление вх.№ 94-00-318/01.08.2016г. обществена информация в срок от 14 дни от влизане в сила на настоящото решение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: